ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΤΕΤΑΡΤΗ
24
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1965
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ ΕΤΟΣ Κ΄
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6154

Κατερρακώθησαν οἱ κοινοβουλευτικοὶ μας θεσμοὶ

Η Ε.Ρ.Ε. ΑΠΕΧΩΡΗΣΕ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΘΛΙΒΕΡΩΝ ΟΧΛΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΑΠΗΓΟΡΕΥΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΝ ΝΑ ΟΜΙΛΗΣΗ!

Ἀπεκαλύφθη πλέον ὅτι ἡ κυβέρνησις ὁδηγεῖ τὴν χώραν εἰς ἀδιέξοδον καὶ εἶναι δεσμία τῶν αὐξανομένων ἀξιώσεων τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς

Ο κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΔΕΝ ΔΕΧΕΤΑΙ ΝΕΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Δριμὺ «κατηγορῶ» τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ, 23.— Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου δὲν ἀπετόλμησε εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀνταποκριθῇ σήμερον εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς ΕΡΕ περὶ διενεργείας ἀμέσων ἐκλογῶν. Ὁ κ. Παπανδρέου, κατεχόμενος ὑπὸ φοβίας, ὅτι τὸ ἀναβάπτισμα εἰς τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν θὰ τὸν ἀπεμάκρυνεν ὁριστικῶς ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου, περιωρίσθη μόνον εἰς φραστικὰ πυροτεχνήματα καὶ ἀπέφυγε συστηματικῶς τὸν σκόπελον καὶ τὸ πανελλήνιον αἴτημα περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς χώρας διὰ τῆς διενεργείας ἀμέσων «ἑλληνικῶν» ἐκλογῶν, ὡς διεκήρυξεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Π. Κανελλόπουλος εἰς τὴν μεγαλειώδη συγκέντρωσιν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς εἰς τὴν πλατεῖαν Κλαυθμῶνος.

Ἡ ἀδυναμία καὶ ἡ δειλία, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ἡγέτης τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἐχαρακτηρίζετο τὴν νύκτα ὡς ἡ μεγαλυτέρα κοινοβουλευτικὴ ἧττα τοῦ κ. Παπανδρέου, ἡ δὲ ἐπακολουθήσασα ὀχλοκρατία τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ κ. Π. Κανελλοπούλου, ἡ ὁποία τὸν ἠνάγκασε νὰ ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, ὁμοῦ μετὰ τῶν βουλευτῶν τῆς ΕΡΕ, κατέστησαν πλέον φανερὰν τὴν πλήρη χρεωκοπίαν τοῦ παρόντος κυβερνητικοῦ σχήματος, τὸ ὁποῖον δέσμιον τῆς ἀριστερᾶς ὡδήγησε τὴν χώραν εἰς τὸ χάος.

Ἡ ἀδυναμία τοῦ κ. Παπανδρέου νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς ΕΡΕ περὶ διενεργείας ἀμέσων ἐκλογῶν, προέρχεται ἀπὸ τρεῖς κυρίως λόγους:

1) Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιβληθῇ ὁ πρωθυπουργὸς εἰς τὰς ἀλληλοσυγκρουομένας φατρίας καὶ ὁμάδας τοῦ κόμματός του καὶ δὲν εἶναι βέβαιος ἂν θὰ δυνηθῇ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου ὁμονοοῦσαν καὶ πειθαρχοῦσαν εἰς νέας ἐκλογάς. Ἡ πειθαρχία τοῦ κόμματος ἔχει διασαλευθῇ καὶ ὁ κ. Παπανδρέου εἶναι ἀνίκανος πλέον νὰ ἐπιβάλῃ τὴν τάξιν.

2) Δὲν εἶναι βέβαιος ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐὰν ἡ ΕΔΑ θὰ θελήσῃ νὰ τὸν πριμοδοτήσῃ ἐκ νέου κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς καὶ ἐὰν οἱ κομμουνισταὶ ἀρνηθοῦν τὴν πριμοδότησίν του, τότε ἡ κυβερνητικὴ παράταξις θὰ ἀπογυμνωθῇ τοῦ ποσοστοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον κατέκτησε τὴν ἀρχήν. Ἡ ΕΔΑ, ἡ ὁποία κατὰ τὴν συζήτησιν σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. παρέμεινεν ἀπαθὴς εἰς τὰς ὀχλοκρατικὰς ἐκδηλώσεις τῶν βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἴσως εἰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ἀναθεωρήσῃ τὴν πολιτικήν της ἔναντι τοῦ κ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ἤδη καθίσταται «ἄχρηστον ὄργανον» εἰς αὐτήν, ἀφοῦ ἐξεπλήρωσεν ὅλας τὰς συμπεφωνημένας ἀξιώσεις τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς.

3) Ἡ Κυβέρνησις Κέντρου εἶναι βεβαία πλέον ὅτι ἡ χρεωκοπία της εἰς ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ θέματα, ἔχει καταστῇ συνείδησις εἰς τὴν Κοινὴν Γνώμην καὶ ὅτι τὸ λαϊκὸν ρεῦμα ἤδη διὰ τὴν ΕΡΕ εἶναι ἀκατάσχετον.

ΤΟ «ΚΑΤΗΓΟΡΩ» ΤΟΥ κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ κ. Κανελλόπουλος, ἀπαντῶν ἀπόψε εἰς τὰ πυροτεχνήματα τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Παπανδρέου, τὸν κατηγόρησε διὰ πολιτικὴν ἐμπάθειαν, ἡ ὁποία ἐκθέτει τὴν χώραν.

Ἀφοῦ ἀνέπτυξεν ὅτι τὸ θεμέλιον τῆς δημοκρατίας εἶναι ἡ κυβέρνησις τῆς πλειοψηφίας, κατηγόρησε τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὅτι ἐξεβίασε τὸ Στέμμα κατὰ τὴν πρώτην κυβέρνησιν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου τὸ 1963 καὶ ἀνέλαβε κατ' ἀρχὴν διὰ νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸ κομματικὸν κράτος.

Ὁμιλῶν γενικῶς ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Παν. Κανελλόπουλος, ἐκάλεσεν ἐκ νέου τὸν κ. Παπανδρέου νὰ θελήσῃ διὰ τῆς παραιτήσεώς του νὰ ἐξαγάγῃ τὴν χώραν ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον, εἰς ὃ τὴν περιήγαγεν.

Εἶναι ἐντροπή, ἐτόνισε, νὰ ἰσχυρίζεται ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου μείωσιν τῆς δυνάμεως τοῦ κομμουνισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ 11% τὸ 1963—64, ἀνῆλθεν εἰς 14% μὲ ἔτι περαιτέρω ἄνοδον κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἀπεκάλυψεν, ὅτι ἡ ἐπιχείρησις «Περικλῆς», διὰ τὴν ὁποίαν ὡμίλησε διεξοδικῶς ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἀποκαλύπτων τὴν ἄμυναν τοῦ κράτους εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης, εἶναι σχέδιον ἐνεργείας, τὸ ὁποῖον κατήρτισε τὸ ἐπιτελεῖον διὰ τὴν περίπτωσιν πολέμου, πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς πέμπτης φάλαγγος. Οὐδέποτε, κατέληξε, τὸ σχέδιον τοῦτο ἐφηρμόσθη.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Κανελλοπούλου

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Κανελλόπουλος, ὁμιλῶν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ συνεχῶς διακοπτόμενος ἀπὸ τὸν ἐσμὸν βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Θὰ ἀκολουθήσω τὴν σειρὰν τῶν συλλογισμῶν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν πρώτοις, ἐξῆρε τὸ γεγονός, ὅτι ἐδόθη δικαίωμα εἰς τὴν ΕΡΕ νὰ συγκεντρωθῇ ἐλευθέρως εἰς τὸ κέντρον τῆς πρωτευούσης. Λυποῦμαι, διότι δὲν εἶπε τὴν ἀλήθειαν ὡς πρὸς τὸ παρελθόν. (Φωναί, θόρυβος ἐκ τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως). Ἐδόθη εἰς τὸν τότε ἀρχηγὸν τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος ἡ ἄδεια συγκεντρώσεως εἰς ἐλεύθερον χῶρον, τὴν 22αν Νοεμβρίου τοῦ 1963. Μόνον ἅπαξ δὲν ἐδόθη. Θὰ ἐδεχόμην καὶ ἐγὼ ἅπαξ νὰ μὴ μοῦ δοθῇ καὶ νὰ ἐδίδετο συνεχῶς μετὰ ταῦτα, ὅπως ἐδίδετο εἰς τὸν ἀρχηγόν σας. (Θόρυβος ἐκ τῆς κυβερνητικῆς πλευρᾶς).

Κανελλόπουλος: Ζητῶ ἀπόλυτον ἡσυχίαν.

Πρόεδρος: Τὴν συνιστῶ καὶ ἐγὼ καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ τὴν ἔχετε.

Κανελλόπουλος: Ἐγὼ κάμνω συνεχῶς εἰς τοὺς φίλους μου συστάσεις. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως οὔτε ὡς Πρωθυπουργός, οὔτε ὡς ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἔκαμε ποτὲ σύστασιν νὰ ἠρεμήσουν οἱ ὀπαδοί του. Ἅπαξ, κύριοι, ἅπαξ δὲν ἐχορηγήθη ἡ ἄδεια. Καὶ δὲν ἐχορηγήθη τὴν 20ὴν Ἀπριλίου τοῦ 1962, διατί; Διότι ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, ὅταν ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν ὁ τότε ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου νὰ καλέσῃ εἰς συγκέντρωσιν τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν, εἶπε, πρὶν ἢ ἐρωτηθῇ ἡ Κυβέρνησις, ὅτι θὰ πραγματοποιήσῃ τὴν συγκέντρωσιν εἴτε τοῦ δοθῇ εἴτε ὄχι ἡ ἄδεια. Ἤρχισε μὲ ἀπειλήν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ὁ μὴ «δημοκρατικὸς» δὲν διετύπωσα ποτέ. Ἐὰν θέλετε κακῶς, ἐθίγη ἡ Κυβέρνησις ἢ ἐθίγη τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐνεσάρκωνεν ἡ Κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ, καὶ δὲν ἔδωσε τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1962 τὴν ἄδειαν.

Ἀλλ' εἶπε καὶ τότε τὸ Κράτος ἐὰν θέλῃ νὰ συγκεντρωθῇ νὰ καλέσῃ τὸν λαὸν εἰς οἱονδήποτε χῶρον ἐκτὸς τοῦ κέντρου, θὰ ἦτο διατεθειμένον τὸ Κράτος νὰ χορηγήσῃ ἄδειαν. Δὲν ἐδέχθη ἡ Ε.Κ. καὶ παραβιάζουσα τοὺς νόμους καὶ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, ποὺ προέβλεπον τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς συγκεντρώσεως, ἐπεχείρησε τὴν συγκέντρωσιν. Αὐτὴ ἦτο ἡ μόνη περίπτωσις. Κατὰ τὸν ἑπόμενον Νοέμβριον, καὶ συγκεκριμένως τὴν 22αν Νοεμβρίου ἐχορηγήθη ἄδεια καὶ ἐγένετο παλλαϊκή, ὅπως τὴν ἤθελεν ὁ τότε ἀρχηγὸς τοῦ «ἀνενδότου ἀγῶνος» συγκέντρωσις ποικίλου ὕφους καὶ χαρακτῆρος, εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν. Εἶπε, λοιπόν, τὴν ἀλήθειαν; Ὄχι. Καὶ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ μὴ λέγων ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὴν ἀλήθειαν, ὁ ἀποσιωπῶν τὸ γεγονὸς ὅτι τὸν Νοέμβριον τοῦ 62 ἐδόθη εἰς αὐτὸν ἡ ἄδεια νὰ συγκεντρώσῃ τὸν λαὸν εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐδίδετο ἐν συνεχείᾳ ἡ ἄδεια εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, νὰ καλῇ τὸν λαὸν εἰς τὸ ὕπαιθρον. Ὁ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὁμιλῶν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, δὲν δικαιοῦται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι εἶναι εἰλικρινὴς ἀπέναντι τοῦ λαοῦ. Δὲν δικαιοῦται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι λέγει τὴν ἀλήθειαν. Δὲν δικαιοῦται νὰ προβαίνῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἀλαζονικὴν ἀντιδιαστολὴν μεταξὺ τῆς ἰδικῆς μας δημοκρατίας καὶ τῆς ἰδικῆς του.

Ποία εἶναι ἡ ἰδική του θὰ τὴν ἀκούσετε ἐντὸς ὀλίγου. Ποία εἶναι ἡ ἰδική μας; Ἐκείνη ἡ ὁποία ἐπέτρεπε παρὰ τὸ ἀκουσθὲν ἀπὸ τοῦ βήματος ψεύδους, νὰ συγκεντροῦνται ἐλευθέρως εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰς ὅλας τὰς πλατείας τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν Ἀριστοτέλους τῆς Θεσσαλονίκης, οἱ ὀπαδοὶ τῆς Ε.Κ. μετὰ τῶν «συμμάχων» των. (Θόρυβος κωδωνοκρουσίαι, φωναί). Λυποῦμαι διὰ τὸν κ. πρωθυπουργόν.

Ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου δὲν εἶπε τὴν ἀλήθειαν. Μὲ τὸ ψεῦδος, τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποίησεν ὁ Πρωθυπουργός, ἀντιδιαστέλλων τὴν Δημοκρατίαν ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας, προέβη εἰς μηδέποτε ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ διατυπωθείσας κρίσεις περὶ τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀντιπάλων. Δὲν ὑπάρχει, νομίζω, εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Βουλῆς περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Πρωθυπουργὸς νὰ λέγῃ μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἐμέτρησεν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι συνεκεντρώθησαν. Αὐτὸ εἶναι τοὐλάχιστον εὐτράπελον. (Χειροκροτήματα). Θὰ ἤμην εὐτυχής, ἐὰν ἤρχετο νὰ σταθῇ πλησίον μου, ὅπως ἐστάθη εἰς τὸν ἐξώστην τῶν Πατρῶν τὸ 1962, χωρὶς νὰ ὁμιλήσῃ, κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Συναγερμοῦ. (Χειροκροτήματα). Διὰ νὰ ἔβλεπε ποία ἦτο ἡ δύναμις ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι συνεκεντρώθησαν. Δύναμις ἀριθμοῦ. Εἶναι δύναμις ψυχῆς, δύναμις θελήσεως. Διὰ πρώτην φοράν, ἀφοῦ θέλῃ ὁ Πρωθυπουργὸς νὰ εἴπω καὶ ἐγὼ τὴν γνώμην μου διὰ τὴν συγκέντρωσιν, διὰ πρώτην φορὰν εἶδον συγκέντρωσιν, ἡ ὁποία ἔχει τὸν χαρακτῆρα μιᾶς καταπληκτικῆς ἀνθρωποθάλασσας καὶ δὴ μετὰ τὴν φοβερὰν καταιγίδα, καὶ ἡ ὁποία ἔχει προσέτι τὸν χαρακτῆρα, τὸν ἄγνωστον εἰς τὰς συγκεντρώσεις ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας συναναμιγνύονται ποικίλα στοιχεῖα, τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς βαθυτάτης ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ σοβαρότητος. Δὲν ὑπῆρχεν, ἐξαιρέσει μικρῶν ὁμάδων νέων τῆς ΕΡΕ, οὔτε μία ἄλλη ὁμὰς πολιτῶν, ἡ ὁποία ὡς ὁμὰς νὰ προσῆλθεν. Ἕκαστος πολίτης προσῆλθεν ὡς ὑπερήφανον ἄτομον, ὡς φορεὺς ἐθνικῆς ἀτομικῆς ἀξιοπρεπείας. (Χειροκροτήματα). Ἡ συγκέντρωσις τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἀπετέλεσε μέγα ἐθνικὸν παράδειγμα καὶ ὑπὸ ἄλλας ἐννοίας, τὰς ὁποίας, μετὰ τὴν φρασεολογίαν, τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποίησεν ὁ Πρωθυπουργός, δὲν θὰ θίξω κἄν. Διότι τί εἶπεν ὁ Πρωθυπουργός, ὁ πάντοτε κατηγορῶν ἐμὲ ἐπὶ ἐκνευρισμῷ; Εἶπε βάσει τετριμμένων φράσεων, αὐτὸ εἶναι τὸ χειρότερον, τὰ ἑξῆς εὐχάριστα: Ὅτι τὸ κείμενόν μου ἦτο κείμενον ἐξάλλου καὶ πολιτικὸν παραλήρημα. Εἶχε προμελετηθῇ ἡ μία φράσις καὶ ἡ ἄλλη. Δὲν καταδέχομαι νὰ ἀπαντήσω εἰς τοὺς ἀήθεις αὐτοὺς χαρακτηρισμούς.

Ἐὰν δὲν ἦσαν προμελετημένοι, θὰ εἶχον ἐξοργισθῇ καί, ὅπως συνέβη εἰς ἄλλας περιπτώσεις, ὅταν χωρὶς νὰ εἶναι προμελετημένος ἰδικός μου βαρὺς χαρακτηρισμός, ἐζητήθη ἀπὸ ἐμὲ νὰ ἀνακαλέσω καὶ ἀνεκάλεσα, οὕτω καὶ τώρα, ἐὰν δὲν ἦσαν προμελετημένοι οἱ χαρακτηρισμοί, θὰ ἐζήτουν νὰ τοὺς ἀνακαλέσῃ. Ἀλλὰ δὲν καταδέχομαι, διότι ἦσαν προμελετημένοι. Ἀλλὰ ἐρωτῶ: Ἀπαντοῦν οἱ σοβαροὶ πολιτικοὶ εἰς πολιτικὰ παραληρήματα; Ἀπαντοῦν οἱ σεβόμενοι τὸν ἑαυτόν τους ἐθνικοὶ ἡγέται, οἱ πρόεδροι Κυβερνήσεως εἰς ἔξαλλα κείμενα; Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπαντήσῃ, ἀφοῦ μὲ ὕβρισεν. Ἐπροχώρησε καὶ ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ δώσῃ ἀπάντησιν εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν σημείων τοῦ κειμένου. Ἄρα ἐφοβήθη τὴν ἀπήχησιν τοῦ «πολιτικοῦ παραληρήματος». (Χειροκροτήματα).

Συνεχίζων ὁ κ. Κανελλόπουλος ἀνεφέρθη ἀκολούθως εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν χειρισμὸν τοῦ Κυπριακοῦ θέματος καὶ τὰς σχέσεις μὲ τοὺς συμμάχους καὶ προσέθεσεν ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἶχεν εἴπει εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι «Διαφωνῶ πλήρως πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ. Εἰς τὸν ΟΗΕ πνέει τὸ ἀεράκι τῆς αὐτοδιαθέσεως». Αὐτὸ ὑπῆρξεν ἡ πρώτη πλάνη περὶ τὰ πράγματα.

Συνεχίζων ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κατηγόρησε τὴν κυβέρνησιν ὅτι ἐχάραξε ἐπικίνδυνον γραμμὴν διὰ τὸ Κυπριακόν. Οὐδὲν ἔπραξε — προσέθεσεν — ἡ κυβέρνησις διὰ νὰ προωθήσῃ τὸ Κυπριακὸν ζήτημα. Μὲ τὴν κατεύθυνσιν τὴν ὁποίαν ἔδωσε, τῆς «πορείας πρὸς τὸν Ο.Η.Ε.», ἔπραξε κάτι, τὸ ὁποῖον ἀν-

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΙΘΑΝΩΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΑ ΖΗΤΗΣΗ ΑΚΡΟΑΣΙΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 23.— Μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του ἐκ τῆς Βουλῆς, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Παναγ. Κανελλόπουλος ἐδήλωσε τὰ ἀκόλουθα πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου:

«Ἐθεώρησα, χάριν τοῦ κύρους τοῦ Κοινοβουλίου καὶ τῆς Δημοκρατίας, ὀρθότερον νὰ δώσω τὸ σύνθημα τῆς ἀποχωρήσεως τῆς ΕΡΕ ἀπὸ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, παρὰ νὰ ἀφήσω ὅταν ἠγέρθη ὁ πρωθυπουργὸς νὰ γίνουν, ὅπως θὰ ἦτο φυσικὸν καὶ ἑπόμενον, ὡς στοιχειώδης ἀνταπόδοσις, ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο εἰς βάρος μου».

Ἐκ μέρους τῆς ΕΡΕ ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ κ. Κανελλόπουλος θὰ ζητήσῃ αὔριον (σήμερον) ἀκρόασιν ἀπὸ τὸν Βασιλέα διὰ νὰ ἐκθέσῃ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ τ. βουλευτοῦ
κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΡΑΣΠΗΛΙΟΥ

Ζ΄

Ἡ σπουδαρχία των λοιπόν, ἡ ὁποία δονεῖται ἀπὸ ἀσίγαστον καταστροφικὴν μανίαν καὶ ἡ ἀθεράπευτος ψευδαίσθησις μιᾶς «θεοπέμπτου» τάχα ἀποστολῆς των, ὁδηγεῖ μοιραίως αὐτοὺς μὲν εἰς τὸ νὰ γίνωνται καθημερινῶς καὶ περισσότερον καταγέλαστοι, τοὺς ἀναλογιζομένους δὲ τὰς ἀνεπανορθώτους διὰ τὴν χώραν συνεπείας τῆς τοιαύτης μανίας των, νὰ γίνωνται ὁσημέραι καὶ περισσότερον μελαγχολικοὶ καὶ ἀνήσυχοι. Οἱ σπουδαρχοῦντες ὅμως, ἔχοντες πρὸ πολλοῦ ἀποκοπῆ τῆς πραγματικότητος, ἔχουν χάσει παντελῶς κάθε αἴσθημα εὐθύνης. Διὰ τοῦτο τὰς ἡμέρας αὐτὰς συζητεῖται μετὰ σοβαροφανείας ἡ ἐπάνοδος εἰς τοὺς κόλπους τῆς Κυβερνήσεως του, διὰ τοὺς διατυμπανισθέντας λόγους «εὐαισθησίας», ἀπομακρυνθέντος.

Φαίνεται συνεπῶς ἰαθεῖσα ἡ «εὐαισθησία» αὐτή. Καὶ ἡ ἴασις ὀφείλεται εἰς τὴν περίοδον τῶν Ἀπόκρεω, ποὺ διερχόμεθα. Πρόχειρος λοιπὸν ἀποκρηάτικη μεταμφίεσις διὰ τῆς ἀποβολῆς τοῦ ἐνδύματος τῆς «εὐαισθησίας» καὶ ἐνδύσεως διὰ τοῦ χιτῶνος τοῦ «θεοπέμπτου». Μεταμφίεσις, ἡ ὁποία προόρισται ἐξ ἀναστροφῆς νὰ προκαλέσῃ τὴν θυμηδίαν καὶ ἐλαφρότητα ὡς πρὸς αὐτούς. Ἀλλὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα, πόσας βαθείας σκέψεις ἀνησυχίας καὶ τρόμου πρέπει νὰ ἐμπνεύσῃ; Εἶναι ἀνάγκη τὰ μέχρι σήμερον παθήματα — καὶ εἶναι τόσα πολλὰ εἰς ἔκτασιν καὶ ποικιλίαν — νὰ γίνουν μαθήματα.

Δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ θεᾶται κανεὶς τὸν κατήφορον αὐτόν, ποὺ ὁδηγεῖ εὐθέως καὶ ταχέως εἰς τὸν κρημνὸν καὶ νὰ ἀφήνεται νὰ κατακρημνισθῇ εἰς τὸ ἀβυσσαλέον χάος. Πρέπει νὰ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἀντιδράσῃ καθένας εἰς τὸν τομέα του μὲ ὅλα τὰ εἰς τὴν διάθεσίν του νόμιμα καὶ ἠθικὰ μέσα πρὸς ἀποτροπὴν ἀφεύκτων ἤδη κινδύνων. Νὰ παύσωμεν δηλαδὴ νὰ εἴμεθα θεαταὶ καὶ μοιρολάτραι. Νὰ προληφθῇ ἡ καταστροφὴ ἐκ τῆς ἀλλόφρονος πολιτικῆς τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου καὶ υἱοῦ. Καὶ ὅσον πιὸ γρήγορα, τόσον καὶ καλλίτερον. Μὲ τὰς ὀλιγωτέρας δυνατὰς ζημίας. Καὶ διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο, πρέπει πρωτίστως νὰ ἀφυπνισθῶμεν ἐκ τοῦ ὀπίου τῆς «ἀλλαγῆς» καὶ τῶν «θαυμάτων». Νὰ ἀποτοξινωθῶμεν ἀπὸ τὰ θρυλικὰ «θά, θά, θὰ» καὶ τὰς γοητευτικὰς «ὑποσχέσεις». Νὰ συνέλθωμεν καὶ ἀντιδράσωμεν διὰ τῶν δικαίων διαμαρτυριῶν μας εἰς ὅλα ὅσα πρωτοφανῆ γίνονται ὑπὸ τὰ ὄμματά μας. Διὰ τὰς παρανομίας, τὰς αὐθαιρεσίας, τὰ κομματικὰ ὄργια, τὰς διώξεις, τὰς ὁποίας ὑφίστανται οἱ ὑγιῶς καὶ ἐθνικῶς σκεπτόμενοι, τὰς ἀσυδοσίας τῶν ἀναρχικῶν καὶ τῶν κομματικῶν ἐμπαθειῶν· ἐὰν θέλομεν νὰ ἐπιζήσωμεν ὡς ἐλεύθεροι ἄνθρωποι, ὡς Ἕλληνες. Καὶ διὰ νὰ μὴ ἴδωμεν ἐπαναλαμβανόμενα τὰ ὅσα ἀπίθανα συνέβησαν.

13) Τὴν 29ην Νοεμβρίου 1964 εἰς τὸν Γοργοπόταμον. Εἶναι τόσον νωπὰ ἀκόμη τὰ γεγονότα ταῦτα καὶ τόσον προειδοποιητικὰ τῶν ὅσων θὰ ἀκολουθήσουν, ἂν συνεχίσωμεν καθεύδοντες. Τί νὰ εἴπωμεν περὶ αὐτῶν; Ὅτι κατερράκωσαν καὶ κατεξηυτέλισαν πᾶσαν ἔννοιαν Κράτους, ἔστω καὶ αὐτοῦ τοῦ Παπανδρεϊκοῦ; Ὅ,τι καὶ νὰ εἴπωμεν, θὰ μειώσωμεν τὴν τρισμεγίστην σημασίαν αὐτῶν. Καὶ ἦτο πράγματι τρισμεγίστη, ἀφοῦ ἠνάγκασαν καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν ἀρχηγὸν τῆς μακαρίου ἀσυδοσίας, νὰ ἀφυπνισθῇ καὶ νὰ ὑψώσῃ ἔστω καὶ τόσον προσκαίρως τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Καὶ νὰ εἴπῃ εἰς ἐπισήμους δηλώσεις του ἐνώπιον αὐτῆς ταύτης τῆς Βουλῆς τόσον μεγάλα λόγια ἀποδοκιμασίας τῶν γεγονότων καὶ νὰ ἀπειλήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀδρανούντων νόμων. Ἀλλὰ ταῦτα μόνον κατὰ τὴν αἰφνιδίαν ἀφύπνισίν του, ἵνα ἐπαναπέσῃ εἰς μακάριον ὕπνον τοῦ «θριαμβευτοῦ» καὶ νὰ μὴ ἐπακολουθήσουν οὔτε τόσον μικρὰ ἔργα. Καὶ μετὰ καιρὸν νὰ πανηγυρισθῇ ἡ βράβευσις τῶν ταραξιῶν διὰ τῆς ἀναθέσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὸν κ. Ἠλίαν Τσιριμῶκον. Καὶ ἐν συνεχείᾳ, ἡ τόσον πανηγυρικὴ καὶ ἀγαστὴ συνεργασία μὲ τὴν ΕΔΑ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς περιφήμου προτάσεως παραπομπῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ κ. Κων. Καραμανλῆ καὶ τῶν Ὑπουργῶν του κ.κ. Π. Παπαληγούρα καὶ Ν. Μάρτη, εἰς... ἀνακριτικὴν ἐκ βουλευτῶν ἐπιτροπήν. Διὰ νὰ ταπεινωθῇ καὶ τιμωρηθῇ ὁ δημιουργὸς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Καὶ ἀπὸ ποίους; Ἀπὸ τοὺς ἐπιδρομεῖς κατὰ τῆς ἡσυχίας, ἀσφαλείας καὶ οἰκονομικῆς σταθερότητος τοῦ τόπου. Ἀπὸ τούς, συνεπείᾳ πολιτικῆς ἀπάτης, ἀναρριχηθέντας εἰς τὴν Ἐξουσίαν. Καὶ διὰ νὰ κλείσωμεν τὴν ἐπισκόπησίν μας αὐτὴν μὲ τὰ ὅσα συνέβησαν κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1964, προσθέτομεν:

14) Τὴν 29ην Δεκεμβρίου 1964 οἱ «φίλοι» μας Τοῦρκοι, ἀποθρασυνθέντες ἐκ τῆς ἀνοχῆς μας εἰς ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς μέχρι τότε πράξεις καὶ προκλήσεις των, δεσμεύουν ἁπάσας τὰς καταθέσεις, ἀλλὰ καὶ ὅλας τὰς περιουσίας τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν ἐν Τουρκίᾳ. Καὶ ἡμεῖς ἐδῶ θριαμβολογοῦμεν ἐν μακαρίᾳ μακαριότητι, μὴ ἔχοντες κἂν συναίσθησιν τῶν ὅσων γύρω μας καθημερινῶς συμβαίνουν ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς.

Αὐτὸ θὰ πῇ «ὑπερήφανος Ἑλληνικὴ πολιτική» καὶ δημοκρατία «Παπανδρεϊκή»! Πλήρης ἐγκατάλειψις ὅλων τῶν ἐνδιαφερόντων θεμάτων τὸν Λαὸν καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἀδιαφορία ἐγκληματικὴ πρὸς πᾶν ὅ,τι συγκινεῖ τὸ Ἔθνος καὶ τὸν Λαόν. Πληθωρισμὸς ἐνδιαφέροντος διὰ κάθε τι, ποὺ εἶναι ὠφέλιμον εἰς τὸ κόμμα καὶ τοὺς ἀδιστάκτους, πρὸς κάθε ἀπίθανον ἀτομικὸν συμφέρον, ὀπαδούς. Ἀσύδοτος διανομὴ ἀγαθῶν καὶ θέσεων. Ὅσοι πιστοὶ (εἰς τὸ συμφέρον) προσέλθετε. Καὶ εὐφρανθῆτε διὰ τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σας. Νεκρὸς γὰρ ἦτο καὶ ἀνέστη. Αὐτὰ μὲν ὡς πρὸς τοὺς «φίλους». Πόλεμος δὲ καὶ ἐξόντωσις παντὸς ἀνήκοντος εἰς τὴν ΕΡΕ. Τὸ καθεστὼς τῆς Παπανδρεϊκῆς «ἰσότητος» καὶ «δικαιοσύνης» δὲν ἀνέχεται οὔτε τὴν σκέψιν νὰ εἶσαι τῆς ΕΡΕ. Εἰς τὸ Κράτος Γ. Παπανδρέου καὶ υἱοῦ τὸ «φρόνημα» εἶναι ἐλεύθερον καὶ σεβαστόν. Ὑπὸ μίαν ὅμως βασικὴν προϋπόθεσιν. Νὰ μὴ ἀνήκῃς εἰς τὴν ΕΡΕ. Ἐνῷ ἀδελφοποιεῖ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν ΕΔΑ καὶ εὐλογεῖ τοὺς Λαμπράκηδες!!

ΑΠ. ΚΑΡΑΣΠΗΛΙΟΣ

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ὁ κ. Γ. Παπανδρέου ἀπολογεῖται ὑπὸ τοὺς καγχασμοὺς τῆς Βουλῆς

Ἀνεπίτρεπτοι χαρακτηρισμοὶ κατὰ τῆς Ε.Ρ.Ε.

ΕΔΗΛΩΣΕΝ ΟΤΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΘΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΗ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΝ ΜΕ "ΗΠΙΑ ΜΕΣΑ„

ΑΘΗΝΑΙ, 23.— Κατὰ τὴν σημερινὴν (χθεσινὴν) συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου, μὲ διαφόρους ἀλχημικοὺς ὑπολογισμούς, προσεπάθησε νὰ μειώσῃ τὴν τεραστίαν συγκέντρωσιν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἀθηναϊκὸς λαὸς διετράνωσε τὴν πίστιν του εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰεώδη.

Ὁ κ. Παπανδρέου ἐπεχείρησεν ἐπίσης νὰ διασκεδάσῃ τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν προεκάλεσεν ἡ τεραστία συγκέντρωσις καὶ προέβη εἰς συγκρίσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπέβησαν εἰς βάρος τῆς Ε. Κ.

Ἐξ ἄλλου, ὁ κ. Παπανδρέου, ἀναφερόμενος εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Παν. Κανελλόπουλος εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῆς πλατείας Κλαυθμῶνος, ἐχαρακτήρισεν αὐτὸν μὲ ἀνοικείους ἐκφράσεις καὶ προσεπάθησε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῶν κομμουνιστῶν. Ἐπίσης ἀνεφέρθη εἰς τὸ Κυπριακὸν θέμα καὶ ἐπανέλαβε τὸ τροπάριον τῶν ἀριστερῶν περὶ «προδοτικῶν» συμφωνιῶν κλπ.

«Δὲν ὑπῆρξε ποτὲ διπροσωπεία οὔτε εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ἰδικήν μου, οὔτε τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου».

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἠκούσθησαν γέλωτες, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀπετέλουν τὸ ἠχηρότατον ράπισμα ἀπαντήσεως πρὸς τὸν κ. Γ. Παπανδρέου.

Περαιτέρω, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεφέρθη εἰς τὰς ἀρχὰς περὶ «Δημοκρατίας» καὶ ὠνόμασε Δημοκρατίαν τὴν ὀχλοκρατίαν καὶ τὴν ἀνεμπόδιστον δρᾶσιν τῶν κομμουνιστῶν.

Σχετικῶς μὲ τὴν ἀκολουθουμένην ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐξωτερικὴν πολιτικήν, εἶπεν ὅτι «εἴμεθα σύμμαχοι μὲ τὴν Δύσιν καὶ φίλοι μὲ τὴν Ἀνατολήν. Θέλομεν νὰ εἴμεθα φίλοι καὶ μὲ τὴν Ἀνατολήν, ἐὰν καὶ ἐκείνη τὸ θέλῃ. Ἠκολουθήσαμεν πιστῶς αὐτὴν τὴν γραμμήν».

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἀνεγνώρισεν ὅτι ἐδημιουργήθησαν προστριβαὶ μὲ τοὺς συμμάχους καὶ τὰς ὠνόμασε «διαφωνίας», ἐδικαιολόγησε δὲ τὰς προστριβὰς αὐτὰς ὡς ἑξῆς:

«Ἐὰν ὑπάρχῃ πράγματι σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ δρόμοι μας διαφέρουν, εἶναι μόνον τὸ Κυπριακὸν θέμα. Καὶ ἐρωτῶ: 1) Ποῖος μᾶς ἐκληροδότησε καὶ 2) θὰ ἔπρεπε, διὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ διαπιστώσις διαφωνίας, νὰ ὑποκύψωμεν καὶ νὰ προδώσωμεν τὴν Κύπρον, διὰ νὰ ἔχωμεν ἁρμονίαν συμμαχικῶν σχέσεων; Ἐρωτῶ. Μένομεν πιστοὶ εἰς τὰς συμμαχίας μας, ἀλλὰ ἐντὸς τῶν συμμαχιῶν μας διεκδικοῦμεν τὴν ἱερότητα τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων. Αὐτὴ εἶναι ἡ γραμμή μας. Δὲν εἶναι διπροσωπεία. Διατηροῦμεν εἰς τὸ ἀκέραιον τὴν γραμμήν μας καὶ ἀμείωτον τὴν αἰσιοδοξίαν μας διὰ τὸ Κυπριακόν».

Ἐν συνεχείᾳ, ἐχαρακτήρισεν ὡς προφητείας τὰ συγκεκριμένα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀνέφερεν εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῆς πλατείας Κλαυθμῶνος ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Παν. Κανελλόπουλος, σχετικῶς μὲ τὴν δρᾶσιν τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ εἶπεν, ὅτι «ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ εἶναι προφανὲς ὅτι κατῆλθεν ἀπὸ τὴν σελήνην. Ὑπάρχει κομμουνισμὸς εἰς τὴν χώραν. Τὸ γεγονὸς δὲν εἶναι νέον. Τὸ πιστοποιοῦν ἑκάστοτε αἱ ἐκλογαί. Ἡ ΕΔΑ, ὡς τοποτηρητὴς τοῦ κομμουνισμοῦ, ἔλαβεν 24% εἰς τὰ 1958. Ἔλαβε 15% εἰς τὰ 1961, 15% εἰς τὰ 1963, 12% εἰς τὰ 1964. Ὑπάρχει κομμουνισμός. Τὸ θέμα εἶναι, ἑπομένως, ὄχι ἐὰν ὑπάρχῃ, ἀλλὰ πῶς ἀντιμετωπίζεται ὁ κομμουνισμός».

Ἐν συνεχείᾳ, εἶπεν ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἀποτελεῖται ἀπὸ μαχητάς, πρωταγωνιστὰς ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ, καὶ ὑπεγράμμισεν ὅτι ὄντως ὁ κομμουνισμὸς εἶναι κίνδυνος διὰ τὸ Ἔθνος, «ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι ποῖος εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος ἀντιμετωπίσεώς του. Ἐδῶ χωρίζομεν. Ἡ ΕΡΕ χαράσσει ὡς μέθοδον ἀντιμετωπίσεως τὰ ἀστυνομικὰ μέτρα. Ἡμεῖς χαράσσομεν τὴν δημοκρατικὴν μέθοδον. Ἡ ἀστυνομικὴ μέθοδος εἶναι στρατολόγος τοῦ κομμουνισμοῦ».

Ἀναφερόμενος εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογάς, ἰσχυρίσθη ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἐμειώθη κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1964, ἐνῷ εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας, ὅτι κατὰ τὰς ἐν λόγῳ ἐκλογὰς ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἐπριμοδοτήθη ἀπὸ τὴν ΕΔΑ φανερά.

Συνεχίζων, εἶπεν ὅτι «τὸ Κ.Κ.Ε. εὑρίσκεται ἐκτὸς Νόμου. Θὰ διωχθῇ ἀπὸ τὸν Νόμον. Ἡ ΕΔΑ θεωρεῖται νόμιμον κόμμα. Ἡ πολιτική της δράσις ἑπομένως δύναται νὰ ἀντιμετωπισθῇ μόνον μὲ ἀντίπαλον πολιτικὴν δρᾶσιν. Ὀργανώνει πολιτικῶς τὰς δυνάμεις της ἡ ΕΔΑ, ἐφ' ὅσον θεωρεῖται

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΣ

Ἀπὸ τὸ γεγονὸς αὐτὸ τῆς προχθεσινῆς συγκεντρώσεως στὴν πλατεῖα Κλαυθμῶνος προέκυψε ἡ ὁμαδικὴ συνείδηση, κάτω ἀπὸ τὸ πέπλο μιᾶς ἠθικῆς ὁμοιογένειας. Καὶ ἦταν ἕνας κόσμος ἀπὸ τὴν πιὸ στέρεη κοινωνικὴ τάξη, ποὺ ὕψωσε μὲ ἀμείλικτο ρεαλισμὸ τὴν ἀδιάλλαχτη ἐντιμότητά του. Ἀπέδειξε μὲ τὸν ὄγκο του ὅ,τι τοῦ ἐπέβαλλε ἡ ἐθνική του ὑπόσταση. Καὶ προσπάθησε, σ' ἕνα πεδίο ἀνώτερο, νὰ προστατέψῃ τὰ ἱερά του, ποὺ ἄρχισε νὰ τὰ μολύνῃ ὁ κίνδυνος τοῦ Κομμουνισμοῦ. Ἦταν ὁ ἄνεμος ποὺ φύσηξε πάνω σὲ μιὰ φλεγόμενη βάτο καρδιῶν, ποὺ ἦταν γεμάτη ἀπὸ δημοκρατικὸ πνεῦμα. Ἦταν κορμὶ καὶ ψυχὴ λαοῦ. Ἦταν τὸ σχῆμα, ποὺ ἦρθε νὰ διαδηλώσῃ τὴν ἐσώτερη τρικυμία του. Ἦταν πομπὴ ἀνησυχίας, ποὺ ἦρθε νὰ διαμαρτυρηθῇ. Ἦταν ἡ κοινὴ βουή, ποὺ ἁγνὴ ἀπὸ κάθε ἐπιμιξία καὶ δεμένη στὶς βαθειές της ρίζες, ἦρθε νὰ φωνάξῃ. Ἦταν φρουρὰ ὀχυροῦ, ποὺ θέλησε μὲ τὸν βρόντο της νὰ ξυπνήσῃ τὴν ὑπνοβασία τῆς Κυβέρνησης. Ἦταν ἡ ὀργὴ ἐνσωματωμένη. Ἦταν ἡ τιμὴ καὶ ἡ πίστη, μὲ τὴ μανιασμένη θέλησή της, ποὺ ζήτησε νὰ ἀποτινάξῃ τοὺς ταριχευτὰς τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς. Ἦταν ἡ πνοή, ποὺ θέλησε νὰ ἀπομακρύνῃ τὴ θολὴ καὶ ἀβέβαιη σύνθεση, ποὺ τὴν ἀποτελοῦν ἄτακτα καὶ ἀνόμοια στοιχεῖα, ἀμφίβολης ποιότητας. Φύσηξε μὲ ὁρμὴ ἐκεῖ στὴν πλατεῖα τοῦ Κλαυθμῶνος ἀέρας σφοδρός, γιὰ νὰ σαρώσῃ κάθε μίασμα. Καὶ ἔπεσε ὁ πρῶτος κεραυνός, γιατί τὸν τράβηξαν τὰ σημεῖα ἐκεῖνα τοῦ ὁρίζοντα, ποὺ κορέσθηκαν ἀπὸ ἠλεκτρισμό. Χαρακτηριστικώτερη δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἡ διαμαρτυρία τῆς χώρας μας, ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρήσῃ τὲς ἑστίες της, τοὺς πατέρες της, τοὺς γυιοὺς καὶ τὶς θυγατέρες. Καὶ εἴδαμε τὸν Παναγιώτη Κανελλόπουλο νὰ προχωρῇ στὸ προσκήνιο μιᾶς νέας πολιτικῆς ἔντασης. Ἡ καινούργια δύναμή του, μὲ τὸν ψυχικό της πλοῦτο, βροντολάλησε τὴν ἀλήθεια, ποὺ εἶναι διατεθειμένος νὰ πολεμήσῃ γι' αὐτὴν σκληρά. Καὶ πῆρε ἀτσάλινη ἀποφασιστικότητα, γιὰ νὰ ἐκφωνήσῃ τὸ ἄτεγκτο κατηγορῶ, μπρὸς στὸν κίνδυνο τὸν κομμουνιστικό, μπρὸς στὸν φαβορισμὸ καὶ τὴν ἀσυδοσία.

Πῆρε ὁ πολιτικὸς αὐτὸς ἄντρας ἀνάστημα γίγαντα, γιὰ τὴν ὑπόθεση, ποὺ δὲν εἶναι ἁπλὴ πολιτικὴ διάσταση, ἀλλὰ ἐχθρὸς φαρμακερός, ἕτοιμος νὰ ὑπονομεύσῃ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια τοῦ τόπου. Ἡ μυστικὲς ὀργανώσεις ποὺ τρομοκρατοῦν, τὸ κομμουνιστικὸ καζάνι ποὺ κοχλάζει, ἡ μηχανορραφίες, οἱ μυστικοὶ πουλημένοι πράκτορες καὶ ὅλα τὰ μαῦρα σημάδια ξεσήκωσαν τῆς συνειδήσεις ἀπὸ τὴν ἠρεμία τους καὶ ἄναψαν ὅλα τὰ αἵματα, γιατὶ βάθυναν καὶ τὰ ρήγματα. Ἐφιαλτικὸς φόβος ξύπνησε τὰ λογικά, ποὺ δὲν θέλουν νὰ βάλουν σὲ κίνδυνο τὰ ἰδανικὰ τῆς ἐλευθερίας, οὔτε καὶ νὰ παραδεχτοῦν τὸ ξέσκισμα τοῦ Συντάγματος. Μαζεύτηκαν γύρω ἀπὸ τὴν ὀρθὴ κρίση τοῦ ἀρχηγοῦ των καὶ ἐπλαισίωσαν τὴν τετραγωνικὴ λογική του, ποὺ θέλει νὰ λύσῃ τὰ προβλήματά μας τίμια.

Τὸ διορατικὸ μάτι τοῦ Παν. Κανελλοπούλου ξεχώρισε τὶς ἀνησυχαστικὲς ρωγμές, ποὺ ὑποσκάπτουν τὰ θεμέλια τῆς ἐθνικῆς μας οἰκοδομῆς καὶ διαλάλησε πὼς αὐτὸ δὲν εἶναι ἁπλὸ κοινωνικὸ ἢ συνταγματικὸ ἢ οἰκονομικὸ πρόβλημα, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ λυθῇ μὲ τῆς ἀμοιβαῖες ὑποχωρήσεις. Εἶναι μιὰ κρίσιμη ἐθνικὴ προδοσία, εἶναι ἕνας σταθμός, ποὺ ἠλεκτρίζεται ἀκατάπαυστα ἀπὸ τὰ σύρματα τῆς πλαστογραφίας, τῆς διαστροφῆς, τῆς ψευτιᾶς καὶ τοῦ ἐξτρεμισμοῦ. Πάνω σ' αὐτά, ὁ Παν. Κανελλόπουλος τοὺς ἔδωσε νὰ πιστέψουν πὼς τὸ δίκαιον εἶναι δύναμη καὶ ἡ πίστη ἀγώνας.

Ἡ μυστικὲς χορδὲς τῆς μνήμης μας, ποὺ ἁπλώνεται ἀκόμα ἀπὸ τὰ πεδία τῆς μάχης στοὺς τάφους τῶν παιδιῶν μας καὶ ἀπὸ τῆς καρδιές μας στῆς ἑστίες ὅλων μας, αὐτὲς μονάχα μὲ τὸ ἀνάλαφρο ἄγγιγμά τους θὰ δονήσουν καὶ τὰ αἰσθήματα. Δὲν θ' ἀφήσουμε τὸ Ἔθνος νὰ διαλυθῇ μὲ μιὰ ψεύτικη καὶ δόλια ἱστορία. Δὲν θ' ἀπαρνηθοῦμε οὔτε τοὺς νόμους τῆς Πατρίδας μας γι' αὐτὸ ἀφήσαμε νὰ ξεσπάσῃ διάτορη ἡ δημοκρατικὴ ὀργὴ μέσα στὰ στήθη διακοσίων χιλιάδων ψυχῶν, κι' αὐτὸ προσωρινῶς.

ΕΥΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΕΡΖΕΡΟΥΜ

100 ΑΤΟΜΑ ΑΠΕΘΑΝΟΝ ΑΠΟ ΠΝΕΥΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΛΑΡΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ!

ΕΚΚΛΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΕΙΣ ΑΠΟΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΑ ΑΠΟ ΧΙΟΝΑΣ ΧΩΡΙΑ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 23.— Ὡς μεταδίδει τὸ πρακτορεῖον Ρώυτερ, ἐρρίφθησαν ἰατρικὰ ἐφόδια ἀπὸ ἀέρος καὶ ταυτοχρόνως ἀποστέλλονται ἰατροὶ εἰς χωρία κεκαλυμμένα ὑπὸ χιόνων πλησίον τῆς Ἐρζερούμ, εἰς τὴν ἀνατολικὴν Τουρκίαν, ὅπου 100 καὶ πλέον ἄτομα, ἰδίως παιδιὰ ἀπέθανον ἀπὸ πνευμονίαν καὶ ἰλαράν.

Ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐρζερούμ, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσε τὰ ἀνωτέρω, προσέθεσεν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἀποσταλῇ μεγαλυτέρα βοήθεια διότι ὑπάρχουν φόβοι νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων.

ΕΙΣ ΚΟΡΥΦΗΝ ΤΟΥ ΧΕΛΜΟΥ

Ἀμερικανοὶ ἀξιωματικοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ φρουροῦν συντρίμμια τοῦ ἀεροπλάνου

ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΟΥΝ ΜΕΣΩ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΩΝ

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ, 23.— Κλιμάκιον Ἀμερικανῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τῆς ἀεροπορίας ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ὑπὸ δραματικὰς συνθήκας καὶ ὑπὸ δριμὺ ψῦχος εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Χελμοῦ Νεραϊδοπέρασμα, καὶ νὰ φρουρῇ τὰ συντρίμματα τοῦ καταστραφέντος ἀμερικανικοῦ ἀεροσκάφους.

Τὸ ὕψος τῆς χιόνος εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς κορυφῆς τοῦ Χελμοῦ ὑπερβαίνει τὰ τρία μέτρα καὶ κάθε κίνησις τῶν ἀνδρῶν τοῦ κλιμακίου ἀπὸ τῆς κατασκηνώσεώς των ἀποβαίνει ἀδύνατος. Διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἀνδρῶν τοῦ κλιμακίου τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐχρειάσθη νὰ ὀργανωθῇ ἐπιχείρησις μὲ ἑλικόπτερα.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὰ Καλάβρυτα καὶ τὰ πέριξ χωριὰ ὀργιάζουν αἱ φῆμαι διὰ τοὺς ἀπορρήτους φακέλλους, τοὺς μυστικοὺς κώδικας ποὺ φυλάσσονται εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς.

ΕΙΣ ΤΟ ΧΑΡΛΕΜ

Ἀντίποινα τῶν νέγρων κατὰ νέγρων!

Λόγῳ τῆς δολοφονίας τοῦ ἡγέτου Μάλκολμ Χ.

Ν. ΥΟΡΚΗ, 23.— Ὡς μεταδίδει τὸ πρακτορεῖον «Ρώϋτερ», ἐνωρὶς σήμερον τὴν πρωΐαν ἐρρίφθη μία βόμβα τύπου «κοκτέϊλ Μολότωφ» δι' ἑνὸς παραθύρου εἰς τὸν τρίτον ὄροφον κτιρίου, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένα τὰ γραφεῖα τῶν «μαύρων μουσουλμάνων», προκαλέσασα τὴν ἔναρξιν πυρκαϊᾶς. Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Νέγρων τοῦ Χάρλεμ εἶναι, ὅτι ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ἀποτελεῖ ἐκδίκησιν διὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Νέγρου ἡγέτου Μάλκολμ Χ.

ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 23.— Τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν μελετωμένην αὔξησιν συντάξεων καὶ ἀναγνώρισιν τῶν πολεμικῶν ἐτῶν ζητεῖ διὰ τὰ μέλη της ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις ἐμμίσθων συνταξιούχων νομικῶν.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΟΜΙΛΟΥΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΤΟ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟΝ ΚΑΙ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΙΑ ΝΑ ΚΑΛΥΨΗ ΤΗΝ ΑΔΡΑΝΕΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΚΑΤΟΧΟΥ

Ἀνακοίνωσις τοῦ Γραφείου τοῦ κ. Βέτσου

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ πρώην Δημάρχου κ. Ν. Βέτσου ἀνακοινοῦνται τὰ κάτωθι:

«Ἡ παροῦσα δημοτικὴ ἀρχή, μὴ ἔχουσα νὰ ἐπιδείξῃ ἰδίαν δραστηριότητα, τοὐλάχιστον μέχρι στιγμῆς, καὶ ἐπιθυμοῦσα ν' ἀποσπάσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κοινῆς Γνώμης ἀπὸ τὴν συνεχιζομένην ἀδράνειά της, ἐξακολουθεῖ ἀσχολουμένη μὲ τὰ ἔργα τῆς προηγουμένης δημοτικῆς ἀρχῆς, νομίζουσα ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ τὴν μείωσιν τῆς ἀξίας των. Καὶ ἐνόμισεν ὅτι τῆς προσεφέρετο εὐκαιρία ἐκ τῆς τελευταίας ἐνώπιον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου συζητήσεως περὶ τοῦ πολεοδομικοῦ ζητήματος. Ἀλλά, δυστυχῶς δι' αὐτήν, δὲν συντρέχουν τὴν προσπάθειάν της τὰ πραγματικὰ γεγονότα.

Ἰσχυρίσθη ἡ παροῦσα δημοτικὴ ἀρχή, ὅτι σκοπίμως ἡ προκάτοχος προσέφυγεν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας τὸν Ἀπρίλιον 1964, ἐνῷ «ἔδει» νὰ ἔχῃ προσφύγει ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ προηγουμένου ἔτους 1963. Ἀλλὰ τὸ θέμα τῶν στοῶν ἀνέκυψε τὴν 24ην Σεπτεμβρίου 1963, μετὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 28985)5062 ἔγγραφον τοῦ τότε ὑπηρεσιακοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων κ. Μαρκάκη. Καὶ ὁ τότε Δήμαρχος κ. Ν. Βέτσος, μετὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἠγωνίσθη ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ἐγγράφου, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν ρητὴν ὑπόσχεσιν τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν, ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν τοῦ Νοεμβρίου 1963 καὶ Φεβρουαρίου 1964, ὅτι θὰ ἐρρυθμίζετο τὸ θέμα μετεκλογικῶς. Καὶ ἡ πρώην δημοτικὴ ἀρχὴ ἐξηκολούθησε τὰς ἐνεργείας της πλησίον τῶν ἁρμοδίων, ὑπερασπιζομένη τὰς ἀπόψεις τῆς πόλεως. Ἐπὶ πλέον, προητοίμασε τὴν προσφυγήν, προφανῶς δὲ ἡ παροῦσα ἀρχὴ ἀγνοεῖ ὅτι ἀπῃτεῖτο προετοιμασία, ἥτις καὶ ἐγένετο, καθ' ὑπόδειξιν τοῦ ἐγκρίτου νομικοῦ Ἀθηνῶν καὶ νομικοῦ συμβούλου τοῦ Δήμου κ. Θ. Λιβαθινοῦ, ὅστις, μετὰ μακρὰν καὶ λεπτομερῆ μελέτην τοῦ θέματος, συνέστησεν ὅπως ὁ Δῆμος ζητήσῃ παρὰ τοῦ Πολεοδομικοῦ Γραφείου ἀδείας ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν ἐπὶ δημοτικῶν ἀκινήτων, καλυπτούσας τόσον τὸ ζήτημα τῶν τομέων, ὅσον καὶ ἐκεῖνο τῶν στοῶν, ὥστε, μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῶν αἰτήσεων, νὰ προσφύγῃ ὁ Δῆμος, πλήρως νομιμοποιημένος, εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Πράγματι, αἱ τεχνικαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ Δήμου κατήρτισαν μελέτας δι' ἀνέγερσιν δύο οἰκοδομῶν, μιᾶς μὲ στοὰς ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τῆς δημοτικῆς ἀγορᾶς Ἄνω Πόλεως καὶ ἑτέρας τριωρόφου εἰς τὸ ἀκίνητον δημοτικῶν σταύλων, κείμενον εἰς περιοχήν, ὅπου ἐπιτρέπονται δύο μόνον ὄροφοι, ὥστε εἰς τὴν ἀπόρριψιν τῶν αἰτήσεων αὐτῶν, ὅπως καὶ ἐγένετο, νὰ στηριχθῇ ἡ προσφυγὴ τοῦ Δήμου. Ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ διανυθεὶς χρόνος διηνύθη ἀναγκαίως καὶ ἀναποφεύκτως, ἀλλὰ καὶ χρησίμως καὶ θετικῶς.

Ἀλλὰ ἡ παροῦσα δημοτικὴ ἀρχὴ κατηγορεῖ τὴν προκάτοχον καὶ διὰ τὸν προσδιορισμὸν συζητήσεως τῆς προσφυγῆς διὰ τὸν Μάρτιον 1965. Τὸν προσδιορισμὸν δὲν τὸν κάμνουν οἱ προσφεύγοντες, ἀλλὰ αὐτὸ τοῦτο τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, ἀναλόγως τοῦ φόρτου ἐργασίας του. Ἐν τούτοις, ἡ παροῦσα δημοτικὴ ἀρχή, μετὰ τὸν εἰς βάρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἰσχυρισμόν της, τολμᾷ καὶ νὰ λέγῃ, ὅτι «οὐδεὶς συνεσχέτισεν οὐδὲν μὲ τὴν εὐθυδικίαν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας».

Καὶ ἡ μὲν προηγουμένη δημοτικὴ ἀρχή, ὡς ἀποδεικνύεται, ἔπραξεν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν διὰ τὴν

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ